

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/131/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211210
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814211210.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C. D. S., s.r.o., so sídlom v I., Z. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného J. D., s.r.o., so sídlom v I., Z. 5, IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi A. K., bytom Z., I. I. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Y. IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. W. T., advokátom v P., J. D. X/A, o zaplatenie 501,49 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. decembra 2015, č. k. 5C/178/2014-112, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,26 eur, na účet zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojim uznesením konanie podľa § 96 ods. 1, 2, 3, O.s.p. z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavil. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 23,30 eur zaplateného na účet súdu po právoplatnosti rozhodnutia navrhovateľovi. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 165,77 eur, na účet právneho zástupcu JUDr. W. T., do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ vzal účinne podaný návrh v celom rozsahu späť, súhlas odporcu so späťvzatím návrhu nebol potrebný, nakoľko došlo k späťvzatiu návrhu skôr, než začalo pojednávanie. Súd prvého stupňa, preto rešpektujúc dispozičné oprávnenie navrhovateľa s podaným návrhom, konanie vo veci zastavil. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 Zákona č. 71/92 Zb. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. rozhodol o náhrade trov konania z dôvodu, že procesne zavinil zastavenie konania navrhovateľ, ktorý je povinný nahradiť trovy konania. Nakoľko odporcovi žiadne trovy nevznikli, náhradu trov konania mu súd prvého stupňa nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia v sume 165,77 eur (2 úkony právnej pomoci po 34,86 eur - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom z 7.1.2015, vyjadrenie vo veci samej z 7.1.2015 /§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení/, 2 úkon právnej pomoci po 17,43 eur /odmena znížená o 50% podľa § 13a ods. 2 písm. b), §13a ods. 5 vyhl. č. 655/2004 Z.z./ - vyjadrenie k podaniu, ktoré sa netýka merita veci z 10.3.2015, vyjadrenie k odvolaniu, ktoré sa netýka merita veci z 28.4.2015, 4 x paušál po 8,39 eur; DPH 20% zo sumy 138,14 eur, čo je 27,63 eur. Trovy spolu predstavujú 165,77 eur.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 20,26 eur. Zastával názor, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zastával názor, že Y. musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho

účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Poukazoval na tú skutočnosť, že Y. ako vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, pričom nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Podania vedľajší účastník opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Jeho podania sú abstraktné, všeobecné, bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Mcdo/5/2013, 7Mcdo/15/2014. Mal za to, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Poukazoval na tú skutočnosť, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Dôvodil, že už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco pôsobí v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Dôvodil, že je to práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní zo účelom obohatenia sa na úkor odporcov, spravidla nemajetných spotrebiteľov. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Argumentáciu navrhovateľa, že Y. musí byť samé z podstaty existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, je podľa jeho názoru zjavne účelová, nelogická až absurdná. Dôvodnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka preukazujú aj dlhodobé a efektívne výsledky činností združenia v súdnych konaniach. Poukázal na to, že v množstvách súdnych konaní boli návrhy aj predmetného navrhovateľa zamietané ako nedôvodné, resp. zamietané v značnej časti a spotrebiteľia tak boli chránení pred zaviazaním z nedôvodných nárokov dodávateľov. Zdanlivá rutinnosť podaní vedľajšieho účastníka vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. Zdôrazňoval, že podania vedľajšieho účastníka týkajúce sa určitého súdneho konania za účelom ich efektívnosti nie je možné vypracovať bez kvalifikovanej analýzy veci. Za potrebné považoval poukázať aj na tú skutočnosť, že aktívnym prístupom a ochranou žalovaného spotrebiteľa daným vedľajším účastníkom bol v súčasnosti vytvorený stav, kedy navrhovateľ a jemu obdobné spoločnosti prestali podávať na súdy návrhy založené na pochybných právnych tituloch, resp. tieto podávajú už len v minimálnej miere, čím došlo k odbremeneniu súdov od prejednávania nedôvodných nárokov. Práve navrhovateľ svojimi neúspešnými pokusmi, ktoré spočívajú v žalovaní nedôvodných nárokov na súdoch spôsobuje trovy konania, ktoré by mal byť v prípade jeho neúspechu povinný nahradiť úspešnej protistrane, v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi. S ohľadom na uvedené okolnosti má za to, že predmetné právne zastúpenia vedľajšieho účastníka je možno hodnotiť ako dôvodné a účelné sledujúce legitímny cieľ. V súvislosti s účelnosťou trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/176/2015. Domáhal sa použitia princípov rovnosti zbraní.

Krajský súd preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu, je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci navrhovateľ svojím písomným podaním vzal návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom navrhovateľ domáhal. V zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je preto navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. Y. má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, účasť v konaní mu je umožnená podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v súlade s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Možno preto súhlasiť s názorom vedľajšieho účastníka, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník sa vo svojich podaniach opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú (takmer totožnú) argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa za účelne vynaložené považoval trovy spočívajúce v poskytnutí právnej služby - a to za prevzatie a prípravu zastupovania, písomné vyjadrenie k podanému návrhu zo dňa 07.01.2015, vyjadrenie zo dňa 10.03.2015 k námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, vyjadrenie zo dňa 28.04.2015 k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu, ktorým bolo pripustené vedľajšie účastníctvo na strane odporcu. V danom prípade nemožno prisvedčiť námietke odvolateľa, že sa jedná o úkony neúčelné. Pokiaľ účastník využije svoje ústavné právo dať sa v konaní zastúpiť, logicky vzniká prvý úkon, ktorým je príprava a prevzatie zastúpenia, ktorý prirodzene a bezprostredne predchádza ďalšiemu úkonu, ktorým v danom prípade bolo vyjadrenie k návrhu a účelné boli aj ďalšie úkony, ktorými vedľajší účastník reagoval na podania navrhovateľa v zmysle výzvy súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,26 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 165,77 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na jednu polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 8,58 eur a 20 % DPH, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 20,26 eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné